9de JAARGANG — CURAÇAO DEN 16n. JULI 1892 — № 446

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De toekomst van het Verbond.

Het wil aan den italiaanschen politieken hemel nog maar niet helder worden. Het land gaat onder een finantieelen kommer gebukt, die het bezwaarlijk zal kunnen bezweren. Of de reis des konings en der koningin naar Duitschland hierin eenige verlichting hebben aangebracht? Mag men het telegrafisch bericht gelooven, dat verleden week hier werd ontvangen, dan zou men tot het tegendeel besluiten. Daarin toch werd gemeld, dat de duitsche keizer den koning van Italië had overtuigd, dat er moest voortgegaan worden met de versterking van leger en vloot. Het wordt hierdoor echter meer en meer duidelijk, dat het drievoudig verbond op losse schroeven wordt gezet.

De economische crisis, waaraan Italië, nu reeds ten prooi is, wijst op de enorme lasten, welke deze alliantie met zich brengt en immer talrijker worden de stemmen, die in het schiereiland der Appenijnen opgaan, om tegen de toenemende eischen van het militarisme te protesteeren. Italie is tot het drievoudig verbond toegetreden, om zich tegen iedere inmenging van het buitenland in de Romeinsche quaestie te dekken. In ronde woorden werd dit nog niet lang geleden in een Engelsch tijdschrift door den heer Crispi erkend. Toen de verzoening tusschen den H. Stoel en de Pruisische regeering langzamerhand een feit werd, was men op het Quirinaal beducht voor een optreden van Bismarck, ten gunste van de tijdelijke macht des Pausen. Het katholieke Oostenrijk, welks keizer steeds blijft weigeren den koning van Italië in Rome te begroeten, kon daarvan niet afkeerig zijn en de Italiaansche regeering vond derhalve niets beters te doen, dan zich in de armen der beide groote mogendheden te werpen en zich haar vriendschap door een officieel verbond te waarborgen. Aldus werd Bismarck's interventie onmogelijk gemaakt; de betrekkingen tusschen het Quirinaal en de Duitsche regeering werden zeer hartelijk en in 1888 ondernam keizer Wilhelm II zelfs een reis naar Rome, om daar zijn vriend en bondgenoot, koning Humbert, te begroeten.

Tot zoover ging alles goed, schijnbaar ten minste. Met het bezoek van den Duitschen souverein aan Italië's koning te Rome werd de Romeinsche quaestie begraven, zoo meende men. Crispi, de groote Crispi, zegevierde en nam de allures aan van een anderen Bismarck.

Jammer maar, dat spoedig de keerzijde der medaille zichtbaar werd en op overtuigende wijze bleek, dat onder het klatergoud der officieele politiek de grootste ellende school. Het is thans door niemand meer te loochenen, dat de tripleallliantie, in stede van voordeel aan te brengen, ontzaglijke nadeelen aan Italië heeft berokkend. De groote woorden en snorkende phrasen der Crispi's kunnen den treurigen toestand niet meer verbergen en in het geheele land gaat een kreet van protest op tegen de ondraaglijke offers, welke het land zich ter wille van Oostenrijk en Duitschland moet getroosten, een kreet, welke in het Parlement weerklank vindt.

Daarbij komt, dat de triple-alliantie geenszins populair is. Een groot deel der bevolking voelt zich meer aangetrokken tot Frankrijk en wijst erop, dat een der bondgenooten nog altijd twee Italiaansche provinciën bezet houdt. Het Hof speelt dus een zeer gevaarlijk spel, door tot allen prijs met Duitschland en Oostenrijk te willen meedoen en de opdrijving der uitgaven voor militaire doeleinden in bescherming te nemen. De republikeinsche beweging, die toch reeds zeer sterk is, kan daardoor slechts in kracht toenemen en zeer opmerkelijk is het te noemen, dat het ministerie, waarvan 's konings bizondere vriend Giolitti de premier is, met zooveel koelheid, om niet te zeggen weerzin, door het Parlement ontvangen is. Italië kan den druk der triple-alliantie niet doorstaan en binnen korter of langer tijd zal het gouvernement aan de eischen van het volk en den drang der omstandigheden moeten toegeven.

En niet alleen in Italië maar in Oostenrijk vindt het drievoudig verbond evenmin een onverdeelde sympathie. De slavische bewoners van dit rijk zijn zeer afkeerig van de Duitschers en hebben een bizondere voorliefde voor Rusland. Gisteren nog werd in den Rijksraad te Weenen door een jong-Czechischen afgevaardigde een heftige aanval gedaan op het drievoudig verbond, waartegen, volgens hem, zich de groote meerderheid der natie verzet, omdat het Oostenrijk onder het Duitsche juk plaatst. Deze politiek kan niet anders dan noodlottig zijn, zeide hij; zij bereidt aan de monarchie het lot, dat Hannover trof. De keizerlijke regeering zorge er dus voor, dat zij in de ure des gevaars niet door hare onderdanen verlaten worde.

Zulke uitingen geven te denken. En voeg daarbij dan nog, dat de triple-alliantie als de voornaamste oorzaak is te beschouwen van het geweldige militarisme, waarvan onze tijd getuige is en dat zij, als ten deele gericht tegen den H. Stoel, moeielijk de onverdeelde sympathie der katholieken wekken kan.

Er zijn dus zwakke punten te over en het is daarom misschien niet al te gewaagd te voorspellen, dat de dagen van Bismark's gewrocht zijn geteld.

De Kroning van Frans Jozef tot Koning van Hongarije.

Naar aanleiding van het zilveren jubilé door den keizer van Oostenrijk als koning van Hongarije gevierd, brengt men de plechtigheden in herinnering, waarvan die gebeurtenis vergezeld ging. De Rijksdag kwam reeds op den 8en Juni 1867 des morgens om 5 uur in buitengewone zitting bijeen, teneinde het besluit van des Konings kroning te nemen, na afloop waarvan reeds 's morgens om 7 uur de poorten van het paleis tot het doorlaten van den Koning en diens allerprachtigsten stoet geopend werden. De stoet bewoog zich van Ofen over de groote kettingbrug naar de groote Kerk, waar de kroning zou plaats hebben en de eeden zouden worden afgelegd. Alle aardsche pracht scheen nu wel in dien optocht vereenigd te zijn. De stoet werd geopend door een honderdtal ruiters in Hongaarsche galadracht, die van tijd tot tijd op hunne zilveren klaroenen bliezen, en in het midden bevond zich de Koning op een schimmel, gedost in het gewaad van den heiligen koning Stephanus en met de kroon op het hoofd. Achter hem zat de Koningin in een met acht paarden bespannen galakoets, die indertijd ook door keizerin Maria Theresia voor hetzelfde doel gebruikt was. Zij droeg een wit zijden gewaad met langen sleep, dat met diamanten en vlierbloesems bedekt was. Op haar hoofd droeg zij eene kroon, waarvan een met diamantstof bezaaide sluier afhing. Een brillante halsketen en een met diamanten geborduurde boezelaar, welke kleedingstuk een noodzakelijk onderdeel van de nationale dracht uitmaakt, voltooide het rijke toilet. De vrouwelijke leden der keizerlijke familie reden eveneens in glazen met zes paarden bespannen wagens, terwijl de aartshertogen allen te paard volgen. De rij der edelen werd geopend door graaf Edmund Zichy, die te paard blootshoofd het zwaard, en door den bisschop Lipovniczky die, eveneens te paard, het kruis droeg. De magnaten wedijverden in pracht van gewaden en wapenen. Oude pronkkleeren van groote historische waarde, familiejuweelen, kostbare wapensrustingen en schabrakken werden voor dien dag uit de kasten gehaald. Zoo droeg graaf Elemer Batthyany een zilveren maliënkolder, bestaande uit 18.000 kleine ringen en daarover een uit gouden platen bestaanden bandelier, versierd met zilveren pelikanen, en van

FEUILLETON.

STOFFEL

Continuación i Conclusión

III

E batalja a toemá lugar............

Silencio di morto ta reiná, camina awor poco estampido mortifero di cayón i disparro di scopet tabata dominá. Enemigo, abandonando su mórtonan, a huí pa toer banda. Camino ta libre, i mayán francesnan lo yegá Tuyen-Quan.

¡ Pobre Celestino! El a hayá un bala den su pecho, i atéle extendido riba un matrás den ambulance.

Doctor a buscá di sacá e bala fo dje herida; e operación a fracasá i e pober Celestino tin di moeri.

E general mes ta pará na cama di enfermedad di „Stoffel," pasobra „Stoffel" a haci prodigio di valor é intrepidez durante e batalja; toer, oficial- i soldánan, a admirá su ánimo, su bravura, i e bala koe él a recibí, no tabata destiná p'éle, ma si pa su capitán; coe sacrificio di su propia vida, él a salvá él di su gefe.

Celestino su cara tabata di un palidez mortal.

Sinembargo su wówonan ta ancho habri, i un sonrisa pálida ta jugueteá riba su lipnan.

—"Den nombre di Presidente di república francesa, mi, autorizá pa mi pleno poder, ta nombrá bo, Celestino Mauriac, cabaljero di legión di honor."

Y papiando e palábranan ayí, e general a hincá su mes cruz di cabaljero riba pecho dje herido.

Tabata como si fuera e moribundo a recibí un choque eléctrico — él a boeiá lamantá riba i keda ta mira toer hende ayí coe su mirádanan ya di glas.

Tabata pa un momento únicamente — caba él a kitá caí como exánime.

Poco-poco él a recobrá su sentido, i fihando su wówonan banjá di lágrima riba e general, él dici másja ketoe ketoe:

—"Perdón..........."

Toer hende tabata hondamente conmové, presenciando e escena patética.

¿Ta pakiko e virtuoso i valeroso hoben tin di pidi perdón? ¿Ta ki falta e hábil soldá ayí lo por a cometé?

Celestino a hací un senjal coe su manoe, doenando di conocé pa larguéle só coe e general. El a poné un carta den manoe dje general.

Awor e gefe a comprendé toer cos.

Tata di Celestino tabata un asesino, un bandido incorregible, persegaí incesantemente pa guardabosque- i gendármenan; largoe tempoe él a lográ desorientá nan, ma porfin un dia koe nan a sintá su trás, él a matá un gendarme. Nan a ceréle i condenéle pa 20 anja di prisión. E homber tabata mitar loco di verguenza i sentimiento, pasobra él no a cometé e crimen ayí sino den rabia.

Husticia a sosedé, i na e criminal a correspondé prisión i deshonor.

"¿Ma e jioe homber?" ¡E jioe homber! él a perdoná toer cos. ¿Kiko mi dici?

¿Perdoná solamente? Nó; den su corazón él tabata cargá un sentimiento más poderosamente fuerte.

Tabata manera un pasión pa stimá su tata ainda más, desde koe él a bira asina infeliz, menosprecio di sociedad; su tata koe únicamente a largá rabia arrastréle; su tata koe a largá doenéle den su huventud un educación tan esmerada i magnífica. ¿I pakiko él tabata lezá e cártanan na secreto? Pasobra tabata di su tata koe no por a brazéle. ¡O! e cártanan triste. Sin embargo nan tabata tan preciosa pa Celestino: cuan amenudo él no tabata zoenchi e cártanan stimá.

Den e última carta koe nos pober soldá a recibí, su tata ta haciéle, pa di tantoe bê, un relato di su crimen, pasobra su conciencia no ta larguéle na paz; él a pidi su jioe di ser su huez, i atrobé él ta implorá perdón.

E general tabata profundamente enternecé; i abriendo porta pa yama e oficial- i soldánan pará ayí fó, él dici:—"Na presencia di toer, koe inmediatamente lo ta aki presente, mi ta hurá bo koe lo mi tratá di obtené gracia pa bo tata, i bo, pober, virtuoso i desgraciado jioe, mi ta bendicioná bo den su nombre."

"Stoffel," a tendé ainda e palábranan ayí, él dici:—"coemindá mi companjéronan, mi ta perdoná nan........ coemindá mi tata..........

Su fisionomía a haya un expresión satisfactoria, i muriendo él a cogé, coe un manoe, e cruz di honor primí riba su corazón, mientras coe é otra él a cogé manoe dje general poné na su lipnan.

—"Tabata un héroe," e general dici, i lágrima di su wowo a moehá manoe frio dje cadáver.

Fin.

Botica del Carmen

ta ofrecé di venta:

Koe a caba di ricibi koe vapor Aleman "Markomania."

ST. RAFAEL

na kaha i na fleisjie

Eau de Vichy marká Hopital }
" " " " Celestin } DI 1892.
" " " " Grille }
" " " " Chomel }

Di mihó calidad di snaar di fió i kitara.

Diferente sorto di medicina patentá di Grimault & Co. Paris como: Pambotane.—Apioline. — Capsules Genevrier. — Pilules purgatives Dr. Casenave. Pilules anthiherpetiques—Fruit Julien.—Elixir Baudry.—Sirop de Dusourd.—Sirop de quina ferrigineux.—Pate laitue. i diferente soorto di habon medicinal como: Habon di teer.—Habon di borax.—Habon di karboolzuur.

De erfgenamen van den Heer C. J. Hildeman en diens echtgenoote, Vrouwe Adriana Scheidelaar roepen hierbij allen op, die iets verschuldigd zijn aan, of onder zich hebben van genoemde boedels, om het verschuldigde voor den 31n Juli e. k. aan Mejuffrouw Magdalena Hildeman te voldoen, terwijl zij, die iets van genoemde boedels te vorderen hebben, verzocht worden hunne rekeningen ten spoedigste aan haar in te zenden.

Curaçao den 8n Juli 1892.

"JAMÁS DIRA ELLA EL SECRETO."

He aquí un trozo de cristal cortado en facetas; es cristal blanco puro, adecuado para pendiente de una de las arañas de luces en el salón de un millonario; es del tamaño de una avellana. ¡Cómo brilla entre mi dedo pulgar y el índice! Sin embargo no es más que cristal y del valor de una peseta apenas. ¡Oh! ¡Si yo supiera convertirlo en un diamante! ¡En un diamante azúl ó rosa! ¿Qué digo? Habría miles que dieran todas sus riquezas y luego empeñaran sus almas para comprármelo. Entonces, adios trabajo y adios penas, pues sería rico más allá de los sueños de la avaricia. ¿Quién podrá enseñarme el procedimiento? ¡Ay de mí? Nadie. ¿Quién podrá enseñarme como convertir la hoja de lata ó cobre en brillante oro? Nadie, por desgracia. Un pedacito de carbón es carbono, y un diamante es carbono también. ¿Dónde está el eslabón entre uno y otro? Penamos por saberlo. Miles de hombres han apurado la bugía de sus vidas en sus esfuerzos por averiguar, pero en vano. En el seno de sus montes la Naturaleza tiene escondido ese secreto del destino del hombre bajo las montañas de cenizas y desmoronados huesos. Sobre nuestras rodillas le suplicamos rompa uno de los intactos sellos ó diga una palabra que por articularse queda, pero ella sólo nos mira con desdeñosa compasión y permanece para siempre muda.

No obstante ¿no hay otro misterio tan profundo como este, que se presenta á nuestra idea de modo á causarnos espanto? Piensa un momento, hombre. ¿Qué es lo que fabrica y repara la casa en que vives sino tu cuerpo? ¿Qué es lo que convierte un pan en nervios, carne, piel y músculos? ¿Qué significa esto? ¿Cómo esplicar lo que cierta señora dice con respecto á su hija, á saber; que tomaba alimento pero sin recuperar fuerzas de él? Quiere esto decir que en tal caso los bajos productos de la tierra no se convirtieron en el diamante llamado el cuerpo humano. ¿Qué significa esto en lenguaje más familiar? Sencillamente que el procedimiento de la digestión está interrumpido, procedimiento aún más estraño que lo fuera el de la trasmutación del cobre en oro.

Continúa diciendo la señora que su hija tenía diecisiete años de edad cuando cayó enferma. Esta es la edad de las esperanzas, del bienestar, del vigor y de la felicidad y por justa regla, la enfermedad debería serle agena. No obstante, perdió la joven sus fuerzas y languidecia como si la mucha edad la abatiese. Llegó á sentirse cansada y endeble sin poder conservar nada en el estómago. Solía, "dice su madre," vomitar cierta cantidad de un fluido verde y amargo como la hiel. Esto era la bilis, el fluido que en estado de salud la naturaleza recoge de la sangre y dirige hacia los intestinos para ayudar allí la digestión. Faltando el hígado en ejecutar su funcionamiento, la bilis permanece en la sangre y es vuelta al estómago, el cual la rechaza como veneno. Es decir, una parte de ella. El restante satura el cuerpo, produciendo dolor de cabeza, abatimiento nervioso y debilidad, pesadillas, manos y piés fríos, lengua sucia, ojos y piel amarillos, vahido, mal paladar, y el engullimiento de cierto gas nauseoso y cierta sustancia viscosa, con pérdida de apetito y falta de inclinación tanto para el trabajo como para el placer.

Con frecuencia llaman á este estado de cosas un ataque bilioso, y es parte de los resultados y síntomas de la indigestión y la dispepsia. Esta afectada vida es tanto para el joven como para el anciano, una miseria constante. Es el cobre ó el cristal, pero no el oro ó el diamante.

"Este era el estado de mi hija," añade su madre, durante dos años. Tomó varias medicinas y fué asistida por un médico, pero sin alivio. Cada día se encontraba más endeble y con su empeoramiento empezó nuestra inquietud. Ignorábamos lo que hacer y donde acudir para obtener ayuda.

"Fué durante esta época de inquietudes que oimos hablar por primera vez del específico llamado el Jarabe de la Madre Seigel, y leímos los escritos de diferentes personas que aseguraban haber hallado grande alivio por medio de su empleo.

"Creyendo, ó más bien, esperando que pudiera dar buen resultado en el caso de mi hija, procuré una botella de los almacenes de drogas del Sr. Rogers en Mullingar. A nuestro gran regocijo halló alivio después de haber consumido la primera botella, y antes de haber concluído la tercera quedó completamente restablecida y no ha tenido recaida de la enfermedad. Desde entonces ha recomendado el Jarabe Seigel á muchos amigos y vecinos.

"Los pormenores de la enfermedad de mi hija son bien conocidos del Sr. Rogers y de otros de esta vecindad. Añado mis iniciales y señas.

"R. J. M.,
"Slanemore, cerca de Mullingar,
"Irlanda."

El Sr. Rogers certifica lo siguiente:—

"Recuerdo que la Señora precitada me informó de la cura de su hija por medio del Jarabe Seigel y puedo comprobar la veracidad del aserto.

(Firma) "Richard G. Rogers,
"Mullingar. June 4 de 1891.

Para volver á nuestro ejemplo diremos que el remedio empleado ayudó á la naturaleza á reasumir su funcionamiento para la producción de la más preciosa de sus joyas, la salud y la felicidad.

1

Uit de hand te koop:

Het aan de Overzijde dezer haven gunstig gelegen Erf onder N°. 71 (vroeger het eigendom van wijlen den Heer Doctor Th. de Veer) met daaropstaande heerenhuizen, regenbakken, koetshuis, paardenstallen, pakhuizen, loods en verdere bijgebouwen.

Van den 1sten November a. s. af zijn de woonhuizen en verdere gebouwen van 11 uur des voormiddags tot 1 uur des namiddags, behalve op Zondagen, te bezichtigen.

Voor nadere informatiën vervoege men zich tot den ondergeteekende.

J. B. van der Linde Schotborgh
Curaçao 2 October 1891.

De ondergeteekende heeft p. de laatste boot ontvangen mooie gekleurde, witte en zwarte bloemen.

Curaçao, 28 Mei 1892.

J. S. SCHEIDELAAR.

Breedestraat — Overzijde.

E koe ta firma aki-bao a ricibi koe último vapor boenita flor di koló, blancoe i pretoe.

Curaçao, 28 di Mei 1892.

J. S. SCHEIDELAAR.

Caja-Grandi — Otrabanda.

ACEITE de HOGG

de HÍGADO FRESCO de BACALAO, NATURAL y MEDICINAL

El mejor que existe puesto que ha obtenido **la mas alta recompensa en la**
EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889

Recetado desde 40 AÑOS en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brazil y en todas las Republicas Hispano-Americanas, por los **primeros médicos del mundo entero,** contra las **Enfermedades** del **Pecho, Tos, Personas débiles,** los **Niños raquíticos, Humores, Erupciones del cútis,** etc.

Es mucho mas activo que las Emulsiones que contienen mitad de agua, y que los aceites blancos de Noruega, cuya epuracion les hace perder una gran parte de sus propiedades curativas.

Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. — Exíjase sobre la *etiqueta* el SELLO AZUL del Estado Francés

SOLO PROPIETARIO: **HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS,** Y EN TODAS LAS FARMACIAS.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Caracas.		Venezuel.		Philadelphia		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia	
Vertrekt van New York....	Juli.	2	Juli	13	Juli	23	Aug.	3	Aug.	13	Aug.	24
Komt aan te Curaçao	"	8	"	19	"	29	"	9	"	19	"	30
Vertrekt van "	"	9	"	20	"	30	"	10	"	20	"	31
Komt aan te Pto. Cabello	"	10	"	21	..	31	"	11	"	21	Sept.	1
Vertrekt van "	"	11	"	21	Aug.	1	"	11	"	22	"	1
Komt aan te La Guayra..	"	12	"	22	"	2	"	12	"	23	"	2
Vertrekt van " ..	"	15	"	26	"	5	"	16	"	26	"	6
Komt aan te Pto. Cabello	"	16	"	27	"	6	"	17	"	27	"	7
Vertrekt van "	"	16	"	27	"	6	"	17	"	27	"	7
Komt aan te Curaçao	"	17	"	28	"	7	"	18	"	28	"	8
Vertrekt van "	"	19	"	29	"	9	"	19	"	30	"	9
doet La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	"	20	"	30	"	10	"	20	"	31	"	10
Komt aan te New-York..	..	26	Aug.	5	"	16	..	26	Sept.	6	"	16

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van Curaçao......	Juli	9	Juli	20	Juli	30	Aug.	10	Aug.	20
Komt aan te Maracaibo......		10		21		31		11		21
Vertrekt van "		16		26	Aug.	6		16		27
Komt aan te Curaçao........		17		27		7		17		28

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854

La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.

1° **PÍLDORAS** DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA. Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.

2° **PÍLDORAS** de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO Males digestiones de personas débiles y anémicas.

3° **PÍLDORAS** DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO. Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.

Estas píldoras son muy solubles en el estómago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y FARMACIAS.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.

ASMA Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los **TUBOS - LEVASSEUR**

NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas, se curan al instante con las Píldoras anti-neurálgicas del Dr CRONIER. *Exigir el Sello de Garantía de la Union de los Fabricantes.*

Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial
PREPARADO AL BISMUTO

Por CH^les FAY, Perfumista
PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

---

De ondergeteekende, belast met de liquidatie van de firma Dania & C°. roept hierbij de debiteuren aan genoemde firma op, om het door hen verschuldigde voor ulto Juni e. k. te komen voldoen, zullende na dien tijd de rekening gerechtelijk worden ingevorderd.

Curaçao, den 20 Mei 1892.

[get.] L. H. DANIA.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT E HIJOS. Curaçao

9de Jaargang — Curacao den 16n. Juli 1892 — No 446

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De toekomst van het Verbond.

Het wil aan den italiaanschen politieken hemel nog maar niet helder worden. Het land gaat onder een finantieelen kommer gebukt, die het bezwaarlijk zal kunnen bezweren. Of de reis des konings en der koningin naar Duitschland hierin eenige verlichting hebben aangebracht? Mag men het telegrafisch bericht gelooven, dat verleden week hier werd ontvangen, dan zou men tot het tegendeel besluiten. Daarin toch werd gemeld, dat de duitsche keizer den koning van Italië had overtuigd, dat er moest voortgegaan worden met de versterking van leger en vloot. Het wordt hierdoor echter meer en meer duidelijk, dat het drievoudig verbond op losse schroeven wordt gezet.

De economische crisis, waaraan Italië, nu reeds ten prooi is, wijst op de enorme lasten, welke deze alliantie met zich brengt en immer talrijker worden de stemmen, die in het schiereiland der Appenijnen opgaan, om tegen de toenemende eischen van het militarisme te protesteeren. Italie is tot het drievoudig verbond toegetreden, om zich tegen iedere inmenging van het buitenland in de Romeinsche quaestie te dekken. In ronde woorden werd dit nog niet lang geleden in een Engelsch tijdschrift door den heer C r i s p i erkend. Toen de verzoening tusschen den H. Stoel en de Pruisische regeering langzamerhand een feit werd, was men op het Quirinaal beducht voor een optreden van B i s m a r c k, ten gunste van de tijdelijke macht des Pausen. Het katholieke Oostenrijk, welks keizer steeds blijft weigeren den koning van Italië in Rome te begroeten, kon daarvan niet afkeerig zijn en de Italiaansche regeering vond derhalve niets beters te doen, dan zich in de armen der beide groote mogendheden te werpen en zich haar vriendschap door een officieel verbond te waarborgen. Aldus werd B i s m a r c k's interventie onmogelijk gemaakt; de betrekkingen tusschen het Quirinaal en de Duitsche regeering werden zeer hartelijk en in 1888 ondernam keizer W i l h e l m II zelfs een reis naar Rome, om daar zijn vriend en bondgenoot, koning H u m b e r t, te begroeten.

Tot zoover ging alles goed, schijnbaar ten minste. Met het bezoek van den Duitschen souverein aan Italië's koning te Rome werd de Romeinsche quaestie begraven, zoo meende men. C r i s p i, de groote C r i s p i, zegevierde en nam de allures aan van een anderen B i s m a r c k.

Jammer maar, dat spoedig de keerzijde der medaille zichtbaar werd en op overtuigende wijze bleek, dat onder het klatergoud der officieele politiek de grootste ellende school. Het is thans door niemand meer te loochenen, dat de triplealliantie, in stede van voordeel aan te brengen, ontzaglijke nadeelen aan Italië heeft berokkend. De groote woorden en snorkende phrasen der C r i s p i's kunnen den treurigen toestand niet meer verbergen en in het geheele land gaat een kreet van protest op tegen de ondraaglijke offers, welke het land zich ter wille van Oostenrijk en Duitschland moet getroosten, een kreet, welke in het Parlement weerklank vindt.

Daarbij komt, dat de triple-alliantie geenszins populair is. Een groot deel der bevolking voelt zich meer aangetrokken tot Frankrijk en wijst erop, dat een der bondgenooten nog altijd twee Italiaansche provinciën bezet houdt. Het Hof speelt dus een zeer gevaarlijk spel, door tot allen prijs met Duitschland en Oostenrijk te willen meedoen en de opdrijving der uitgaven voor militaire doeleinden in bescherming te nemen. De republikeinsche beweging, die toch reeds zeer sterk is, kan daardoor slechts in kracht toenemen en zeer opmerkelijk is het te noemen, dat het ministerie, waarvan 's konings bizondere vriend G i o l i t t i de premier is, met zooveel koelheid, om niet te zeggen weerzin, door het Parlement ontvangen is. Italië kan den druk der triple-alliantie niet doorstaan en binnen korter of langer tijd zal het gouvernement aan de eischen van het volk en den drang der omstandigheden moeten toegeven.

En niet alleen in Italië maar in Oostenrijk vindt het drievoudig verbond evenmin een onverdeelde sympathie. De slavische bewoners van dit rijk zijn zeer afkeerig van de Duitschers en hebben een bizondere voorliefde voor Rusland. Gisteren nog werd in den Rijksraad te Weenen door een jong-Czechischen afgevaardigde een heftige aanval gedaan op het drievoudig verbond, waartegen, volgens hem, zich de groote meerderheid der natie verzet, omdat het Oostenrijk onder het Duitsche juk plaatst. Deze politiek kan niet anders dan noodlottig zijn, zeide hij; zij bereidt aan de monarchie het lot, dat Hannover trof. De keizerlijke regeering zorge er dus voor, dat zij in de ure des gevaars niet door hare onderdanen verlaten worde.

Zulke uitingen geven te denken. En voeg daarbij dan nog, dat de triple-alliantie als de voornaamste oorzaak is te beschouwen van het geweldige militarisme, waarvan onze tijd getuige is en dat zij, als ten deele gericht tegen den H. Stoel, moeielijk de onverdeelde sympathie der katholieken wekken kan.

Er zijn dus zwakke punten te over en het is daarom misschien niet al te gewaagd te voorspellen, dat de dagen van B i s m a r k's gewrocht zijn geteld.

De Kroning van Frans Jozef tot Koning van Hongarije.

Naar aanleiding van het zilveren jubilé door den keizer van Oostenrijk als koning van Hongarije gevierd, brengt men de plechtigheden in herinnering, waarvan die gebeurtenis vergezeld ging. De Rijksdag kwam reeds op den 8en Juni 1867 des morgens om 5 uur in buitengewone zitting bijeen, teneinde het besluit van des Konings kroning te nemen, na afloop waarvan reeds 's morgens om 7 uur de poorten van het paleis tot het doorlaten van den Koning en diens allerprachtigsten stoet geopend werden. De stoet bewoog zich van Ofen over de groote kettingbrug naar de groote Kerk, waar de kroning zou plaats hebben en de eeden zouden worden afgelegd. Alle aardsche pracht scheen nu wel in dien optocht vereenigd te zijn. De stoet werd geopend door een honderdtal ruiters in Hongaarsche galadracht, die van tijd tot tijd op hunne zilveren klaroenen bliezen, en in het midden bevond zich de Koning op een schimmel, gedost in het gewaad van den heiligen koning Stephanus en met de kroon op het hoofd. Achter hem zat de Koningin in een met acht paarden bespannen galakoets, die indertijd ook door keizerin Maria Theresia voor hetzelfde doel gebruikt was. Zij droeg een wit zijden gewaad met langen sleep, dat met diamanten en vlierbloesems bedekt was. Op haar hoofd droeg zij eene kroon, waarvan een met diamantstof bezaaide sluier afhing. Een brillante halsketen en een met diamanten geborduurde boezelaar, welke kleedingstuk een noodzakelijk onderdeel van de nationale dracht uitmaakt, voltooide het rijke toilet. De vrouwelijke leden der keizerlijke familie reden eveneens in glazen met zes paarden bespannen wagens, terwijl de aartshertogen allen te paard volgen. De rij der edelen werd geopend door graaf Edmund Zichy, die te paard blootshoofd het zwaard, en door den bisschop Lipovniczky die, eveneens te paard, het kruis droeg. De magnaten wedijverden in pracht van gewaden en wapenen. Oude pronkkleeren van groote historische waarde, familiejuweelen, kostbare wapenrustingen en schabrakken werden voor dien dag uit de kasten gehaald. Zoo droeg graaf Elemer Batthyany een zilveren maliënkolder, bestaande uit 18,000 kleine ringen en daarover een uit gouden platen bestaande bandelier, versierd met zilveren pelikanen, en van

FEUILLETON.

STOFFEL

Continuación i Conclusión

III

E batalja a toemá lugar..............

Silencio di morto ta reiná, camina awor poco estampido mortífero di cayón i disparro di scopet tabata dominá. Enemigo, abandonando su mórtonan, a huí pa toer banda. Camino ta libre, i mayán francesnan lo yegá Tuyen-Quan.

¡ Pobre Celestino! El a hayá un bala den su pecho, i atéle extendido riba un matrás den ambulance.

Doctor a buscá di sacá e bala fo dje herida; e operación a fracasá i e pober Celestino tin di moeri.

E general mes ta pará na cama di enfermedad di „ Stoffel," pasobra „ Stoffel" a haci prodigio di valor é intrepidez durante e batalja; toer, oficial- i soldánan, a admirá su ánimo, su bravura, i e bala koe él a recibí, no tabata destiná p'éle, ma sí pa su capitán; coe sacrificio di su propia vida, él a salvá él di su gefe.

Celestino su cara tabata di un palidez mortal.

Sinembargo su wówonan ta ancho habri, i un sonrisa pálida ta jugueteá riba su lipnan.

— " Den nombre di Presidente di república francesa, mi, autorizá pa mi pleno poder, ta nombrá bo. Celestino Mauriac, cabaljero di legión di honor."

Y papiando e palábranan ayí, e general a hincá su mes cruz di cabaljero riba pecho dje herido.

Tabata como si fuera e moribundo a recibí un choque eléctrico — él a boeiá lamantá riba i keda ta mira toer hende ayí coe su mirádanan ya di glas.

Tabata pa un momento únicamente — caba él a kitá caí como exánime.

Poco-poco él a recobrá su sentido, i fihando su wówonan banjá di lágrima riba e general, él dici másja ketoe ketoe:

— " Perdón............"

Toer hende tabata hondamente conmové, presenciando e escena patética.

¿ Ta pakiko e virtuoso i valeroso hoben tin di pidí perdón? ¿ Ta ki falta e hábil soldá ayí lo por a cometé?

Celestino a hací un senjal coe su manoe, doenando di conocé pa larguéle sô coe e general. El a poné un carta den manoe dje general.

Awor e gefe a comprendé toer cos.

Tata di Celestino tabata un asesino, un bandido incorregible, perseguí incesantemente pa guardabosque- i gendármenan; largoe tempoe él a lográ desorientá nan, ma porfin un día koe nan a sintá su trás, él a matá un gendarme. Nan a cerélc i condenéle pa 20 anja di prisión. E hómber tabata mitar loco di verguenza i sentimiento, pasobra él no a cometé e crimen ayí sino den rabia.

Husticia a sosedé, i na e criminal a correspondé prisión i deshonor.

" ¿ Ma e jioe hómber?" ¡ E jioe hómber! él a perdoná toer cos. ¿ Kiko mi dici?

¿ Perdoná solamente? Nó; den su corazón él tabata cargá un sentimiento más poderosamente fuerte.

Tabata manera un pasión pa stimá su tata ainda más, desde koe él a bira asina infeliz, menosprecio di sociedad; su tata koe únicamente a largá rabia arrastréle; su tata koe a largá doenéle den su huventud un educación tan esmerada i magnífica. ¿ I pakiko él tabata lezá e cártanan na secreto? Pasobra tabata di su tata koe no por a brazéle. ¡ O! e cártanan triste. Sin embargo nan tabata tan preciosa pa Celestino: cuan amenudo él no tabata zoenchi e cártanan stimá.

Den e último carta koe nos pober soldá a recibí, su tata ta haciéle, pa di tantoe bé, un relato di su crimen, pasóbra su conciencia no ta larguéle na paz; él a pidi su jioe di ser su huez, i atrobé él ta implorá perdón.

E general tabata profundamente enternecé; i abriendo porta pa yama e oficial- i soldánan pará ayí fó, él dici:—"Na presencia di toer, koe inmediatamente lo ta aki presente, mi ta hurá bo koe lo mi tratá di obtené gracia pa bo tata, i bo, pober, virtuoso i desgraciado jioe, mi ta bendicioná bo den *su* nombre."

" Stoffel," a tendé ainda e palábranan ayí; él dici:—"coemindá mi companjéronan, mi ta perdoná nan........ coemindá mi tata..........

Su fisionomía a haya un expresión satisfactoria, i muriendo él a cogé, coe un manoe, e cruz di honor primí riba su corazón, mientras coe é otra él a cogé manoe dje general poné na su lipnan.

—" Tabata un héroe," e general dici, i lágrima di su wowo a moehá manoe frio dje cadáver.

Fin.

zijne schouders hing een met zilver omzoomd pantervel. Die pelikanen waren ook op zijne gouden sporen, zijn zilveren strijdkolf en op het harnas van zijn paard zichtbaar. Graaf Breuner maakte opzien door een gouden gordel, bezaaid met robijnen, paarlen met smaragden, in overeenstemming met de nationale kleuren, rood, wit en groen. Graaf Karolyi droeg over zijn wapenrok een garnituur van amethysten, en graaf Julius Andrassy een goud lakenschen met een wit bont versierden dolman. De gordel, de mantelgespen en de sabel van baron Pronay waren van goud en met kostbare steenen bezet, het paardentuig was versierd met paarlen en topazen en boven den schabrak lag een tijgervel, waarvan de kop, die juist op de hoogte van den zadelknop kwam te liggen, en de klauwen van zilver waren.

Emanuel Andrassy droeg een garnituur van smaragden, waarvan de knop uit een met brillanten, smaragden en robijnen bezetten onyx bestond. Het garnituur van graaf Edmund Zichy, dat als het fraaiste in het geheele land bekend was, werd op 100000 fl. geschat. Graaf Ladislaw Batthyani had zijn paard in een zilveren wapenrusting gedost, en baron Aczel had op het verguldzilveren paardentuig meer dan 1000 in blauw email gevatte paarlen aangebracht. In één woord, de hoede der Magnaten in den stoet ontwikkelde pracht was zóó groot, dat de Oostenrijksche waardigheidsbekleeders en de vreemde diplomaten, in vergelijking van hen, er zeer povertjes uitzagen. De in kerkelijk gewaad te paard zittende bisschoppen, alsmede de in nationale kleedij uitgedoste en uit alle comitaten afkomstige deputaties te paard met hare banieren, droegen ook niet weinig tot de verhooging der ontvouwde pracht bij. De baanderheeren van Hongarije, Zevenbergen, Kroatië, Slavonië en Fiume waren in prachtige nationale kleeding verschenen, waaronder vooral de kapitein der Jasygiërs door zijne buitengewone pracht de aandacht trok. De stoet was langer dan een uur en bewoog zich voort tusschen met rood, wit en groen dundoek gedrapeerde tribunes, tusschen duizenden vlaggen en tienduizenden feestelijk gekleede menschen. Onderwijl luidden alle klokken en werden elke minuut schoten gelost.

Het was voor Hongarije een oogenblik van groote historische beteekenis, toen na de komst van Frans Jozef in de kerk de aartsbisschop Haynald aan den kardinaal primaat het verzoek richtte de Koning te kronen, waarop de Vorst knielende den eed op het Evangelie aflegde en gezalfd werd. De plechtige mis die daarop volgde werd door Liszt gedirigeerd. Toen daarop de Koning met het zwaard van den heiligen Stephanus 3 zwaaien deed, werd het eerste schot gelost, het tweede toen de Vorst primaat den Koning de kroon opzette, en het derde toen graaf Andrassy als plaatsvervangend Palatijn driemaal uitriep: "leve de Koning!" Kanonschoten verkondigden de plechtigheid aan het volk, waarop de Koningin op gelijke wijze gekroond en gezalfd werd, waarbij haar de kroon gedurende eenige minuten over den rechterschouder gehouden werd. Daarop hief de primaat den lofzang "Te Deum laudamus" aan, op welk oogenblik een vierde schot gelost werd, gevolgd door het gebulder van het in de vesting geplaatste geschut, ten teeken dat de natie een Koning en eene Koningin gekregen had.

Na afloop der plechtigheid begaf de Koning zich naar eene andere kerk om naar oud-Hongaarsch gebruik een groot aantal personen met het zwaard van St. Stephanus tot ridders te slaan. De Koningin echter ging te voet naar het paleis terug. Op haren weg waren de straatsteenen met groen en fluweel bedekt, en het fluweel werd, zoodra de Koningin het betreden had, door de opdringende menigte verscheurd, daar iedereen een aandenken wilde medenemen. Kort daarop verscheen de minister van financiën te paard, die gouden en zilveren penningen onder de menigte strooide.

Daarmede was het programma der verschillende plechtigheden nog niet uitgeput, want nu moest de Koning nog ten overstaan van het volk den eed op de Grondwet herhalen. Omringd door adel en geestelijkheid te paard stak de Koning in het midden des volks de drie vingers naar de hoogte en zwoer opnieuw met luider stem, waarop van alle kanten de kreet "leve de Koning!" het antwoord gaf. Daarop begaf zich Frans Jozef op zijn sneeuwwit paard naar den zoogenaamden kroningsheuvel die dicht bij de ijzeren hangbrug over de Donau was opgericht, en zwaaide op den top aangekomen met het bloote zwaard naar de 4 hemelstreken, ten teeken dat hij het land beloofde te beschermen tegen elken vijand, van waar hij ook komen mocht. Vervolgens reed Frans Jozef naar zijn paleis terug, waar de Kroningsmaaltijd plaats had. Slechts vier personen zaten met hem aan tafel, namelijk graaf Andrassy, de kardinaal primaat, de Aartsbisschop van Kalosca en de Nuntius. De maaltijd was slechts eene fictie, want nauwelijks waren de schotels opgediend of zij werden weer weggedragen. Onder de gerechten was ook een stuk van den feestos, die in het "Stadtwäldchen" voor het volk was bereid. Gedurende den maaltijd werd met uitzondering van een heildronk door den Keizer op de natie geen woord gesproken. En daarmede was plechtigheid afgeloopen, die thans herdacht is.

De eerste daden van den wettig gekroonden Koning bestonden in het verleenen van eene algemeene amnestie en in het toewijzen van het kroningsgeschenk ten bedrage van 500,000 fl. aan de in den oorlog van 1848 gewonde Honveds (nationale garde.) Door dit edelmoedig gedrag won de nieuwe Koning dadelijk de harten van duizenden. Maar er was op dien dag nog een ander die nog een veel grooter bewijs van zielenadel gaf, en dit was Deak. Aan zijne volharding en doorzicht was de verzoening tusschen de dynastie en Hongarije te danken, en onophoudelijk was hij in dien geest werkzaam geweest. De "Ausgleich" en daarop gevolgde kroning was zijn werk, zoodat, ware hij een magnaat en niet een simpele burger geweest, hij den Koning de kroon op het hoofd had moeten zetten. Om echter de ovaties des volks te ontgaan en door zijne populariteit den persoon des Konings niet in de schaduw te stellen, heeft Deak zich den geheelen dag niet vertoond, maar is stil tehuis gebleven. Die edele handelwijze is hem steeds door den Keizer, maar vooral door de Keizerin hoog aangerekend, die toen zij in latere jaren het overlijden van den eenvoudigen Deak vernam, naar het lijk snelde, om voor hem te bidden en het stoffelijk overschot met kransen te bedekken.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Met zijn 1500ste nummer is het hier verschijnend blad *El Imparcial* ll. Dinsdag zijn negentiende jaargang ingetreden.

Te recht mag men van dit blad zeggen, dat het bij het bespreken en beoordeelen van Curaçaosche belangen en toestanden zijn titel handhaaft en onpartijdig zijn meening geeft.

Moge het hem gegeven zijn nog lang voor het welzijn van Curaçao werkzaam te zijn.

———

Een goede verbetering is in ons stadsdistrikt aangebracht door het plaatsen van brievenbussen.

Wat hierbij nu te wenschen overblijft, is een lijstje, dat de uren aangeeft der lichtingen, correspondeerende aan de mails, die van hier naar elders vertrekken.

———

Ook spreekt men van een verbetering der straatverlichting, die op verschillende plaatsen der stad en van Otrabanda meer dan wenschelijk is.

———

Per stoomschip der W. I. Maildienst *Oranje Nassau* keerde ll. Dinsdag, na een maand op dit eiland vertoefd te hebben, de ZEW. Heer Drabbe naar Nederland terug.

De visitatie, die Hij bij Zijn Confraters in het *Colegio Santo Tomás* alhier volbracht, moge heilrijke vruchten voor die inrichting opleveren.

Den ZEW. Pater wenschen wij een voorspoedige reis toe en een behouden aankomst in Nederland.

———

In de maandelijksche aflevering der *Katholieke Illustratie*, heden morgen per hollandsche mail ontvangen, komen welgelijkende afbeeldingen voor van het oude en nieuwe Weeshuis op Santa Rosa. Het bijschrift echter getuigt, dat de schrijver weinig van Curaçaosche toestanden afweet.

———

Aan het publiek wordt hierbij bekend gemaakt dat de Ned. paketschoener Gouverneur van den Brandhof den 16 dezer naar de eilanden St. Martin N. G. St. Eustatius, en Saba zal vertrekken.

De mails zullen op den vertrekdag om 2 ure des namiddags gesloten worden.

———

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

Rosario Aaron, Henri Casseris, Magdalena Goya, Carmen Munivé de Hamburge, Endero Iturbe, J. A. Jesurun & Co., Carolina Maduro, Virginia Offerman, Palentina Eslancia Ples, Plantina Quirindongo.

BUITENLAND.

Rome.— Donderdag 16 Juni is te Rome de eerste zuil geplaatst van de St. Joachim-kerk, die den Paus bij zijn gouden bisschopsfeest zal worden aangeboden, en uit bijdragen der geloovigen van de geheele wereld wordt gebouwd. De Fransche, Oostenrijksche en Columbiaansche gezanten woonden de plechtigheid bij. De Kardinaal-Vicaris wijdde de zuil, die van graniet is en 6000 kg. weegt.

Italie.— Nu het gevaar voor een ministerieële crisis is geweken, heeft de Koning besloten tot zijn bezoek aan den Duitschen keizer over te gaan. Koning Humbert en koningin Margaretha zullen zich naar Postdam begeven ter beantwoording van het door keizer Wilhelm te Rome afgelegd bezoek.

— Volgens de *Nazione* zal de begrooting van oorlog gebracht worden op 274 millioen, in plaats van 246 millioen. Men is namelijk voornemens de Alpengrens te versterken.

— In de kamer is het Zaterdag 11 Juni zonderling geloopen en een triomf der regeering het einde geweest. De regeering eischtede bewilliging der voorloopige begrooting tot December 1892, en met 256 tegen 172 stemmen, is dit toegestaan. Opmerkelijk was het plotseling krijgshaftig optreden van het jonge ministerie. Gij hebt niet willen wachten tot we aan het werk waren, om ons te beoordeelen, zeide Gioletti, welnu, dan noodzaakt ge ons, een beroep te doen op de kiezers! Zeer opmerkelijk is het ook geweest, dat op het laatste oogenblik de uiterste linkerzijde zich heeft verdeeld. Terwijl Cavalotti en Imbriani de regeering fel bleven bestrijden, kozen Mussi en Barzila op eens hare zijde, en hielden redevoeringen vol verzoeningsgezindheid en aanmaningen tot voorzichtigheid, die natuurlijk in hooge mate de woede der anderen opwekten.

Duitschland.—Bismarck's reis naar Weenen, waar hij het huwelijk van zijn oudsten zoon met gravin Hoyos gaat bijwonen, brengt den „den kluizenaar van Friedrichsruhe" weder eens uit zijne afzondering en plaatst hem op den voorgrond. Overal waar hij passeerde, werden hem zulke warme ovaties gebracht, dat het duidelijk is, dat Bismarck, hij mocht dan als kanselier niet gezien wezen, als groot man nog aller bewondering heeft.

Zaterdag 11 Juni passeerde hij het Anhalterstation te Berlijn. Eene groote menigte, waaronder vele dames met bloemtuilen, verdrong zich om den trein en zong hem het *Deutschland, Deutschland über Alles* toe. Men noodigde hem uit, het woord tot de menigte te richten, maar Bismarck antwoordde: „Mijn plicht is te zwijgen."

Te Dresden hetzelfde tooneel. Daar werd de oud-kanselier bovendien zelfs officiëel gevierd, want de burgemeester was aan het station en hield eene toespraak tot hem.—De burgemeester had zich natuurlijk niet op deze wijze tegenover den keizer durven stellen, zonder door zijn eigen vorst gemachtigd te zijn. Het is dan ook bekend, dat koning Albrecht van Saksen zeer liberaal is, en aan hem voornamelijk de val van de Pruisische schoolwet is te wijten. —Bismarck vatte deze verhouding wel. In zijn antwoord op des burgemeesters rede deed hij uitkomen, hoezeer de koning van Saksen had medegewerkt aan het tot stand komen van zijn groote werk: de eenheid van het Duitsche rijk.

Hoe het te Weenen zal afloopen, is nog moeielijk te voorzien. De gezant, prins Von Reuss, had van keizer Wilhelm order gekregen om den avond vóór Bismarck's aankomst, naar Karlsbad te vertrekken, maar de gezant heeft plotseling eene maagcatarah gekregen, die hem verplicht thuis te blijven. De kanselier Kalnoky heeft op persoonlijke uitnoodiging van graaf Herbert von Bismarck zijne tegenwoordigheid bij de huwelijksplechtigheid toegezegd. Men houdt het ervoor, dat graaf Herbert ook gepoogd heeft eene audiëntie bij keizer Frans Jozef voor zijn vader te verkrijgen maar volgens latere berichten heeft de keizer ten bescheid gegeven, dat hij verhinderd was vast Bismarck te ontvangen.

—Eene andere druk besproken reis is die van het Italiaansche koningspaar, dat Maandag 20 Juni uit Monza naar Postdam vertrokken is. Het wekt bijzonder de aandacht, dat het verblijf der Italiaansche gasten aan het keizerlijk hof met een voor Pruisische zeden allergeringst militairvertoon zal gepaard gaan. Op deze wijze krijgt het bezoek eenigszins het karakter van eene gedwongen beleefdheid van koning Humbert's zijde en een ietwat hooghartig aanvaarden dier hulde door keizer Wilhelm. Het gerucht loopt, dat de Koning en de Koningin, die reeds aan tal van hoven tevergeefs hebben aangeklopt om eene gemalin voor hun zoon, Italië's bondgenoot zullen trachten te bewegen, de hand zijner jongste zuster, prinses Margaretha, aan den prins van Napels te schenken.

— Van de allereenvoudigste levenswijze van den tegenwoordigen rijkskanselier zagen de Berlijners onlangs een kenmerkend staaltje. Toen Dinsdagavond 14 Juni half elf de extra trein met de gasten des keizers uit het station Wildpark in het Potsdammer-station aankwam, wemelde het op het perron van lakeien, die hunne meesters naar de buiten staande equipages geleidden. Slechts één zocht geen bediende of koetsier; het was graaf Caprivi, die, met het helmfoedraal in de hand, zijnen reisgezellen een „Goeden avond, mijne heeren!" toewenschte en vervolgens alleen naar huis wandelde.

—De schatkamer der kathedraal van Mainz is in het bezit gekomen van een kostbaar historisch aandenken. De bekende schrijfster en bekeerlinge Ida gravin Hahn-Hahn had haar een groot gedeelte vermaakt van het kruis, dat de ongelukkige koningin Maria Stuart den 18 Februari 1587 droeg bij haar gang naar het schavot. De documenten, die de authenticiteit van het stuk getuigen, zijn erbij. Wanneer, wat te verwachten is, Rome de zaligverklaring der groote vorstin uitspreekt, zal het historische aandenken eene kostbare reliek zijn geworden.

— Uit Munchen schrijft de *Köln. Ztg.*, dat de toestand van koning Otto van Beieren in den laatsten tijd zeer verergerd is. De krankzinnige vorst kan de personen zijner omgeving niet meer onderscheiden. Zijne oppassers hebben groote moeite, om hem te bewegen het noodige voedsel te gebruiken. Urenlang blijft hij onbeweeglijk zitten, ja soms blijft hij geheele dagen op dezelfde plaats.

— Een Duitsche vertaling van Paul de Kock's „Gustave le mauvais sujet",

door een Berlijnsche uitgeversfirma in den handel gebracht, is door het schepengerecht aldaar onzedelijk verklaard. De geheele oplaag is in beslag genomen, terwijl elk der firmanten eene boete van 50 mark betalen moet.

— In het jaar 1874 werden in Pruisen 340 van de toen bestaande 955 ordeshuizen opgeheven. De cultuurkamp ging voorbij, nog is de algeheele vrijheid niet aan katholieke kloosterorden terug gegeven, en reeds in het jaar 1890 bestonden er weêr 1027 religieuse nederzettingen, terwijl het aantal religieusen 11.217 bedroeg, in plaats van omstreeks 9000, zooals vóór den cultuurkamp.

De *Nat. Z.* schijnt angst te gevoelen met het oog op den aanwas der kloosters. Toch zal deze wel hoofdzakelijk aan de vermeerdering der Orden, die zich met de ziekenverpleging bezig houden, moeten worden toegeschreven. Met een logischen salto mortale knoop de *Nat. Z.* aan deze getallen de opmerking vast, dat er volstrekt geen behoefte aan de weder-toelating der Jezuieten bestaat. Zeer ter snede teekent de *Köln. Volks-Z.* daarbij aan, dat er in Duitschland eenige duizenden couranten bestaan, en er dus aan de *Nat. Z.* ook eigenlijk geen behoefte is.

Engeland.—Gladstone heeft te Clapham uit de woning van een predikant eene groote verkiezingsspeech gehouden. Men schijnt bevreesd te zijn, zeide hij o. a., dat door de invoering der *home rule* de Roomsche geestelijkheid oppermachtig zal worden in Ierland. Waar is het, dat de Ieren in hunne toekomstige grondwet een artikel willen plaatsen, dat hun parlement de instelling eener staatskerk verbiedt. Maar dit strookt immers volkomen met de liberale begrippen.

Men behoeft niet bang te wezen, verzekerde Gladstone, dat de Katholieken de Protestanten zullen doen meebetalen aan hun Katholiek onderwijs. Het gebruik, dat zij tot dusverre van de hun reeds verleende bevoegdheden gemaakt hebben, toont duidelijk dat die bezorgdheid hersenschimmig is. (Gladstone heeft een beter denkbeeld van de Katholieken dan van de liberalen; want dezen laten *hun* neutraal onderwijs mede door de geloovigen bekostigen.

— In Engeland is allerwegen de voorbereiding tot de groote parlementsverkiezingen reeds begonnen. Gladstone, de grijsaard, is op het oogenblik de spil, waarom alles draait.

De Iersche nationalisten hebben zich bij monde van O'Brien geheel voor Gladstone's program verklaard, daar dit de gelukkige oplossing der Iersche quaestie bevat; na die oplossing zullen de Ieren de trouwe vrienden en bondgenooten der Engelschen zijn.

De parnellistische fractie heeft vrede willen sluiten met de nationalisten, maar op voorwaarde, dat zij de helft van het aantal Iersche zetels zou bekomen. Natuurlijk hebben de nationalisten geweigerd, want het is te voorzien, dat de parnellisten in de verkiezingen zullen verpletterd worden, en dat zij misschien drie of vier vertegenwoordigers zullen overhouden.

De derde partij in Ierland eindelijk, de orangistische, heeft te Belfast eene vergadering gehouden onder leiding van den hertog van Abercorn, die eene groote rede tegen de *home rule* hield. Door een eigen parlement, zeide hij, zouden wij moonlighters en boycotters aan het bewind krijgen. Wij zullen de zelfregeering nooit aanvaarden.—Is dit de weerklank: de oproerige bedreiging, op Salisbury's rede? — Want dit zou gelijk staan met Ierlands afscheiding van het Vereenigd Koninkrijk.

De orangistische partij heeft weinig beteekenis; zij omvat de provincie Ulster.

Den steun der werkliedenpartij heeft Gladstone verbeurd. Eene deputatie is hem gaan vragen, hoe hij dacht over de wettelijke invoering van den acht-urigen arbeidsdag, met dien verstande echter dat de vakken, welke er bezwaar tegen maakten, zich eraan konden onttrekken. Gladstone ontweek eerst het antwoord; hij zeide, dat bij de *home rule* tot zijn levensdoel had gesteld en te oud was om nu nog nieuwe vraagstukken ter hand te nemen. Toen de werklieden aandrongen, zeggende dat zij niet eene belofte van medewerking van hem verlangden maar slechts zijne meening wenschten te hooren, weigerde hij vlakaf te antwoorden.

Gladstone durfde dus niet te zeggen, wat kardinaal Manning voorstond: beperkten arbeid voor zware en uitputtende vakken, als mijnwerk, ijzermelterijen enz.

De conservatieve *Times* en de liberale *Daily News* juichen Gladstone's terughoudendheid evenzeer toe. Natuurlijk: op social gebied zijn de liberalen conservatiever dan eene jonkerpartij op politiek gebied.

Belgie.— Dinsdag 14 Juni hadden door geheel het land de verkiezingen voor de kamer en voor den senaat plaats, die over het lot des lands beslissen. Zeker is de algemeene belangstelling gerechtvaardigd; want het komt er op aan, niet alleen een ministerie te behouden, en een parlement te benoemen, hetwelk goede wetten maakt; doch het geldt hier vooral eene vergadering te kiezen van wier wijsheid en vaderlandsliefde het zal afhangen, in geheel het staatsbestuur zoodanige wijzigingen te brengen, als met de zedelijke en stoffelijke belangen der natie overeen komen, en haar een duurzamen vrede en eene gelukkige toekomst kunnen waarborgen.

— De verkiezingen hebben den katholieken in den senaat en in de kamer eene groote meerderheid verschaft. Er zijn gekozen: 44 clericale en 30 liberale leden van den senaat, er moeten nog twee herstemmingen plaats hebben; voor de kamer: 92 clericalen en 52 liberalen, terwijl voor 8 zetels herstemming noodig is. De liberalen hebben weêr gemanifesteerd, vooral te Antwerpen werden vele R. C. gestichten den kloosters beschadigd en vernield.

Spanje.— De koninklijke familie bevindt zich thans op haar buitenverblijf te Royat.

Dezer dagen was de geheele hofhouding in rep en roer: de jonge koning, die met zijne beide zusjes, de infantes, nog zooeven in den tuin gespeeld had, was verdwenen, en hoe men ook riep, nergens was Alfonso XIII te vinden.

Men dacht reeds aan eene oplichting, toen eindelijk de zesjarige souverein gevonden werd...op het tooneel der casino-zaal achter in den tuin, waar hij een clownspak had aangetrokken en daar de potsen en grappen trachtte na te bootsen, die hem reeds zoo menigmaal vermaakt hadden.

—*Dalziel* seint, 20 Juni, uit Madrid het volgende, dat sterk doet denken aan een beursspeculatie:

Van de Portugeesche grens komen berichten, dat Portugal ternauwernood een *pronunciamiento* is ontsnapt hetwelk ten doel had, het ministerie omver te werpen en een militaire dictatuur in het leven te roepen, welke het land zou besturen. De beweging had echter volstrekt geen anti-monarchaal karakter.

Het *pronunciamiento* is mislukt ten gevolge van oneenigheden onder de hoofden omtrent het meest gunstige tijdstip voor de uitvoering. In allen gevalle was in den voorlaatsten nacht alles gereed voor de omwenteling.

De bevolking van Lissabon weet nog niets van hetgeen bijna gebeurd was, en de tijding zal dan ook zeker worden tegengesproken, wanneer die Lissabon bereikt. Men staat evenwel voor de waarheid in.

— In de kamer is door den minister van koloniën mede gedeeld, dat op Cuba voor 20 millioen schade is aangericht door een storm of wervelwind. Alle pakhuizen staan onder water, waardoor duizenden zakken met suiker verloren zijn. Bruggen zijn ingestort en vijf personen verloren daarbij het leven.

— Kortstondig als het bewind van een spaanschen minister van oorlog," zou geen onjuiste vergelijking zijn. Spanje heeft toch in deze eeuw niet minder dan 194 ministers van oorlog gehad. Dat is door elkander voor ieder een bewindstijd van nog geen half jaar. Generaal Prim vervulde het ambt buitengewoon lang, namelijk 2 jaren.

Oostenrijk. — De commissie, die belast was met het onderzoek van een verzoekschrift met 14.000 handteekeningen, strekkende om toestemming te verkrijgen voor de lijkverbranding in Hongarije, heeft hierop met 11 tegen 5 stemmen ongunstig geadviseerd. Een der redenen, waarop het advies was gegrond-vest, was, dat de lijkverbranding strijdig werd geacht met den Christelijken godsdienst.

— Vóór zijn vertrek uit Buda-Pesth teekende keizer Frans-Jozef een besluit, waarbij aan de stad de naam en de rang van hoofdstad worden toegekend.

— Het *Neue Wiener Tageblatt* ontvangt de tijding, dat eene toenadering te wachten is tusschen Rusland en Oostenrijk, en de Czaar en keizer Frans Jozef elkaêr weldra zullen ontmoeten. De Russische gezant te Weenen, zou deze toenadering bewerkstelligd hebben, en met het oog daarop tot opvolger van Von Giers worden benoemd.

Z. Amerika. — In Argentina is voor de eerstvolgende 6 jaren Pena tot president en Eribura tot vice-president der republiek gekozen, beiden met groote meerderheid.

Afrika. — Een afdeeling Belgische troepen, ter sterkte van ongeveer honderd man, heeft nabij Lunda in den Congo-staat een gevecht geleverd tegen eene aanzienlijke karavaan Arabiesche slavenjagers. De Arabieren dolven het onderspit, en drie honderd negerslaven en slavinnen werden door de blanken in vrijheid gesteld.

—Tippo-Tip, de gewezen slavenhandelaar, thans ambtenaar van den Congo-staat, zal binnenkort eene reis naar Europa maken en daarop ook Berlijn bezoeken.

Amerika.— De befaamde anarchist Johann Most, die ook uit den Chicagoschen opstand bekend is, heeft zijne revolutionnaire meeningen afgelegd en is in het Heilsleger getreden, dat hem als kapitein naar Duitschland zal zenden, om daar vreedzame propaganda te maken.

— Vier Italiaansche spoorwegwerkers doodden bij Seattle den Amerikaanschen opzichter Nelson door slagen met ijzeren staven. Zestig Amerikanen hingen de vier moordenaars dadelijk op in tegenwoordigheid van 150 Italianen. — Moet dit eene repetitie van het incident New-Orleans worden?

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 9 Julio

Paris.— Nan ta papia di existencia di un tratado secreto den Inglaterra, Espanja é Italia pa parti den nan e protectorado di Marakko.

Francia ta nengá di tratá negociación di paz coe Dahomey.

E vapor trasatlántico "Marechal Canrobert" a caba di bai pique den golfo di Lyon; siete hende a hogá.

Londres. — Resultado conocí te awor di eleccionnan ta: 123 conservador, 93 liberal, 19 unionista i 4 antiparnelista. Mayoría ministerial lo ta di 45 miembro.

Ministro Ritchive a salí derrotá den última eleccionnan, i no ta influencia autónoma de Irlanda ta consecuencia dj' esai, ma sí, e cuestionnan social.

Berlin.— Dieta imperial a votá 10 miljón marco pa exposición, bao di condición koe nan no tenéle después di 1898.

Bismarck a scirbi den un courant atacá Von Caprivi, i él dici koe política dje ministro actual lo causá ruina di patria.

Madrid. — Espanja ta concedé Cánada tarifa di deréchonan di más abao.

San Petersburgo.— Terrible incendio riba rio Neva; 15 barcoe ta destruí.

New-York.— Na consecuencia di nengamentoe di trabao den fundición na Pensilvania, tabatin un lamtamentoe: a moerí 11 nengadó di trabao i 9 agente di policía; número di herido ta grande.

Noticia di Brazil ta bisá koe trópanan di gobierno a recibí un derrota na Rio Grande do Sul.

Peso mejicano 68 cent fuerte na New-York.

12 Julio

Paris. — Según noticia di Rusia, cólera ta bai aumentando. Diferente vapor di guerra a bira provisionalmente hospital.

Ravachol lo ta guiljotiná e simán aki na Montbrison; nan ta toemá medida masjá enérgica pa sofocá cualke desorden:

Un telegrama di Berlín ta bisa, koe e courant *Tagblatt* lo publicá bien liger un artículo largo, recomendando emperador di castigá príncipe Bismarck severamente.

Diarionan oficial ta dje mes opinión, mientras e órgano di Bismarck dici koe él ta sperá e artículo pa contestéle.

Na Brasil tabatin diferente matamentoe di italianonan. Gobierno dje república ayí ta dispuesto di hací su escusa na gobierno italiano.

Fo di Honduras nan ta bisa koe rebeldenan a ocupá parti di noord di república.

Paris, *12 Julio.*— Rusia ta siguí toemá medida enérgica pa combatí e epidemia di colera.

Resultado final di eleccionnan ta: 188 conservador, 29 unionista, 23 irlandés di partido Maccarthy, 4 irlandés parnelista, 75 partidario di liga di trabao.

Coe excepción di Sr. Critchi, toer ministro a ser eligí atrobé.

New York. — Casi hinter stad di San Juan na Terranova ta destruí pa un incendio: 7 morto; 20 miljón fuerte di pérdida; 15.000 hende sin cas; Canadá i Estados Unidos a manda auxilio.

Henter un división di guardia nacional di Pensilvania a bai e fundición Garnegie hermanos pa protegá e establecimiento contra e nengadónan di trabao i pa someté nan.

Un explosión a caba di destruí un fábrica di polboe na California, 104 morto.

13 Julio

Paris.—Nan a guiljotiná Ravachol ayera mainta na Montbrison; no tabatin desorden.

Nan ta anunciá dimisión di conde Schouwaloff i di conde Szecherry, embahadornan di Austria i di Rusia na Berlin.

Na consecuencia di viva discusión den Concejo di ministro na París riba asuntonan di Dahomey, Mr de Cavaignac ta retirá di ministerio di Marina i lo él ser reemplazá pa Mr Burdeau.

Londres. — Lord mayor a habrí un suscrición coe obheto di socorré e víctimanan di incendio di San Juan na Terranova.

Madrid. — Gobierno spanjó a toemá medida na frontera contra cólera.

New York. — Nan ta anunciá morto di Tyrus Field, un dje promotornan di telégrafo sub-marino.

Ayera.

Paris.— Den concejo di ministro di día razón, president Carnot a firmá e decreto pa un exposición universal na 1900.

Cámara di diputádonan a votá pa aumentá presupuesto coe 800.000 franc.

Un lurte (caimentoe di bola di sneeuw fô di cabez di seroe) a destruí St. Gervais des Burnis na Saboya; 200 morto sacá fo di bao di ruinanan.

Erupción di volcán Etna a cabá coe e pueblo di Giane na Sicilia.

Madrid.— Insuréctonan ta aumentá día pa día na Marokko i situación di Sultán ta birá más i más crítica.

———o———

Publieke Verkooping

op Maandag den 25sten Juli d. j. des morgens om 9 uur ten overstaan van den Notaris J. W. Heldewier Vignon van twee effecten onder n°. 74/79 op den berg Overzijde en van eenige meubels glas- en aardewerk, enz., behoorende tot den gemeenschappelijken boedel van den Heer C. J. Hildeman en diens echtgenoote.

De verkoop zal plaats hebben ten sterfhuize van den Heer C. J. Hildeman. De koop- en opdrachtbrieven alsmede de veilconditiën zullen acht dagen voor den verkoop ten kantore van voornoemden notaris ter inzage van belanghebbenden liggen.

De effecten en meubels zijn te bezien op 22, 23 en 24 Juli e. k. van 9 tot 11 uur A. M.

Curaçao den 8n Juli 1892.

DE erfgenamen van den Heer C. J. Hildeman en diens echtgenoote, Vrouwe Adriana Scheidelaar roepen hierbij allen op, die iets verschuldigd zijn aan, of onder zich hebben van genoemde boedels, om het verschuldigde voor den 31n Juli e. k. aan Mejuffrouw Magdalena Hildeman te voldoen, terwijl zij, die iets van genoemde boedels te vorderen hebben, verzocht worden hunne rekeningen ten spoedigste aan haar in te zenden.

Curaçao den 8n Juli 1892.

¿ COMO OBRA LA ESPUELA SOBRE EL CABALLO?

El caballo de Vd. está endeble después de una larga jornada. Le ha estado Vd. montando desde la mañana temprano, é impaciente por llegar á un asilo donde pasar la noche, pica Vd. las espuelas contra sus jadeantes hijares. El animal se lanza adelante y trota con rapidez por algún tiempo. *¿Cómo ha obrado la espuela sobre él?* ¿Es que le ha comunicado fuerzas? Si en caso afirmativo, ¿por qué alimentarle? Si en caso negativo, ¿qué es lo que ha podido hacerle caminar más de prisa? Hé aquí un razonamiento que pueda el hombre hacerse á sí mismo. Trátese de ver qué semejanza existe entre ambos casos.

Dice el que suscribe lo siguiente: "Hasta el mes de Agosto de 1885 me encontré fuerte y saludable pero en dicha época empecé á sentirme cansado, triste y pesado, con cierta sensación de languidez y vértigo como si fuese á caerme de un momento á otro. Jamás pude imaginarme lo que estaba á punto de sobrevenirme. Mi paladar era malo, como también mi aliento y la boca se me llenaba con frecuencia de cierta sustancia viscosa y ofensiva. Mi apetito era poco, después de comer sufría mucho dolor, y el flato se apoderaba de mí. Me sentía dolores en el estómago y todas las mañanas padecía náuseas y vomitaba mucha flema.

"Me sentía además un dolor como el que produjera un cuchillo al herirme entre los omoplatos y aun más abajo sobre los riñones. Hallándome trabajando, cinco minutos bastaban para cansarme y en tal caso me veía obligado á tenerme de pie y reposarme así.

"Seguí, sin embargo, trabajando por algún tiempo como mejor pude, pues tenía á mi mujer y á mi familia que dependían de mí, pero era esta para mí una tarea pesada y molesta, pues tan solo el inclinarme me hacía gritar de dolor. Después de algún tiempo me quedé tan débil que apenas podía arrastrarme de un lado al otro y por fin me ví precisado á dejar mis ocupaciones. Cuando me aventuraba á salir á la calle, solía sentirme tan vertiginoso que me veía obligado á pararme con frecuencia y descansar por temor de caerme. Tan mal me hallaba, que cualquiera me hubiera creido ebrio y á menudo me veía precisado á acudir á la farmacia y tomar alguna medicina que me pusiese en condición de llegar á casa. Probé curarme con yerbas y otras medicinas y me hice visitar por el médico, pero sin hallar mejora. Seguí arrastrando mi existencia en este estado de postración hasta el mes de Abril de 1890, cuando mi mujer trajo de la farmacia un almanaque en el que leí del caso de un guarda de tren, en Manchester que había sido curado por la medicina llamada "Jarabe de la Madre Seigel," después de haberse visto desahuciado por los médicos. Escribí pues á dicho guarda y me contestó que, en efecto, le había curado el citado jarabe, y que también á mí me haría bien.

"En vista de esto, compré una botella, y después de algunas tomas me sentí mejor, y habiendo seguido tomándolo, pronto se restableció mi salud y pude volver á mis ocupaciones, y desde entonces me encuentro bien.

"Cuando siento indicios de algún desarreglo en el estómago, varias tomas me restablecen de seguida.

"Quedo muy agradecido del inmenso beneficio que he conseguido, y deseo que otros enfermos lo sepan: pues si yo hubiese conocido desde principio el Jarabe de la Madre Seigel me hubiera ahorrado cuatro años de padecimientos. He vivido en Birkdale quince años, y si alguien desea dirigirse á mí, teudré mucho gusto en contestarle.

(Firma) "THOMAS SPERRIN.
"Colocador de Fogones.
"28, Stamford Road, Brickdale,
"Southport, Inglaterra."

Ahora bien, ¿dónde está la semejanza entre lo ocurrido al Sr. Sperrin y el ejemplo que hemos citado acerca del caballo? Héla aquí: El caballo no cobra fuerza nueva alguna con la aplicación de las espuelas de su ginete, es sabido que nó, pero el dolor le estimula y escita su fuerza nerviosa de reserva, lo que, como consecuencia, produce el correspondiente grado de abatimiento. Así obra siempre la naturaleza. Esta no da nada gratis, todo ha de pagársele. Véase lo que dice el Sr. Sperrin en su relato, á saber: "Continué mis ocupaciones puesto que mi mujer y mi familia dependían de mí." Hé aquí su espuela. En su estado, de igual modo que en él de muchos de nosotros, era cuestión de trabajar ó perjudicar sus intereses, pero tuvo que pagar caro por trabajar cuando no se hallaba en condición de hacerle, viéndose obligado á abandonar sus quehaceres por completo, y nadie sabe cuál hubiera sido el desenlace, si el Jarabe de Seigel no hubiera llegado á tiempo oportuno. Quizás el desenlace hubiera sido el más funesto. Sea como fuere, esta medicina triunfante le salvó, y hoy se encuentra en condición de poder trabajar sin el estímulo de la espuela.

Dado caso que el lector padeciese también de indigestión y dispepsia, con sus consecuencias y síntomas penosos y alarmantes, ó si supiese de alguna otra persona que ce encontrase en este estado, podrá curarse él mismo, ó hacer la indicación á su amigo, á ese efecto.

DE ondergeteekende heeft p. de laatste boot ontvangen mooie gekleurde, witte en zwarte bloemen.

Curaçao, 28 Mei 1892.

J. S. SCHEIDELAAR.

Breedestraat — Overzijde.

E koe ta firma aki-bao a ricibi koe último vapor boenita flor di koló, blancoe i pretoe.

Curaçao, 28 di Mei 1892.

J. S. SCHEIDELAAR.

Caja-Grandi — Otrabanda.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Caracas.		Venezuel.		Philadelphia		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	Juli.	2	Juli	13	Juli	23	Aug.	3	Aug.	13	Aug.	24
Komt aan te CURAÇAO	„	8	„	19	„	29	„	9	„	19	„	30
Vertrekt van „	„	9	„	20	„	30	„	10	„	20	„	31
Komt aan te PTO. CABELLO	„	10	„	21	„	31	„	11	„	21	Sept.	1
Vertrekt van „	„	11	„	21	Aug.	1	„	11	„	22	„	1
Komt aan te LA GUAYRA..	„	12	„	22	„	2	„	12	„	23	„	2
Vertrekt van „ ..	„	15	„	26	„	5	„	16	„	26	„	6
Komt aan te PTO. CABELLO	„	16	„	27	„	6	„	17	„	27	„	7
Vertrekt van „	„	16	„	27	„	6	„	17	„	27	„	7
Komt aan te CURAÇAO	„	17	„	28	„	7	„	18	„	28	„	8
Vertrekt van „	„	19	„	29	„	9	„	19	„	30	„	9
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	20	„	30	„	10	„	20	„	31	„	10
Komt aan te NEW-YORK..	„	26	Aug.	5	„	16	„	26	Sept.	6	„	16

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Juli	9	Juli	20	Juli	30	Aug.	10	Aug.	20
Komt aan te MARACAIBO......		10		21		31		11		21
Vertrekt van "		16		26	Aug.	6		16		27
Komt aan te CURAÇAO........		17		27		7		17		28

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

DE ondergeteekende, belast met de liquidatie van de firma DANIA & C°. roept hierbij de debiteuren aan genoemde firma op, om het door hen verschuldigde voor ulto Juni e. k. te komen voldoen, zullende na dien tijd de rekening gerechtelijk worden ingevorderd.

Curaçao, den 20 Mei 1892.

[get.] I. H. DANIA.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT é HIJOS. Curaçao